



## پرسشی برای سنجش

برای محک زدن عملکرد مدارس در اولین قدم سراغ خروجی‌هایش می‌روند و آن‌ها را به لحاظ آموزشی، اخلاقی، اعتقادی و معرفتی در جایگاه خوب یا بد قرار می‌دهند. اما این خروجی‌ها از چشمه‌ای سیراب می‌شوند که به مثلث آموزشی یعنی مدرسه، خانواده و نظام آموزشی معروف است. در این میان بچه‌هایی واسطه‌ترین ارتباط را نه با مسئولین نظام آموزش و پرورش و نه با مدیران و کارشناسان و نظریه‌پردازان آموزشی بلکه با معلمان خود دارند، پس مشخص است که «چرا گزینش معلم مهم است؟» حال ملاک‌های گزینش چیست؟ و چه قدر معلمان نه با ملاک مدرک‌های مرتبط، گواهی‌های دوره‌های بدو خدمت و ضمن خدمت، که از نظر معرفت، اخلاق و نوع ارتباطی که با کودک و جهان‌ش برقرار می‌کنند، سنجش می‌شوند.

غفلت از معرفت معلمی به‌عنوان یک ملاک گزینش، آسیب‌های جبران‌ناپذیری را در پی خواهد داشت. هر بار که معلمی در رویارویی با چالش‌های کلاسش به‌جای بردباری، دوستی و خلاقیت به خود اجازه می‌دهد با کودکان برخورد کند، فریاد بزند و خود را در تقابل با آن‌ها قرار دهد، صلاحیت خود را مخدوش و اعتماد کودکان را از خود به‌عنوان یک حامی، یک همراه و هدایت‌گر سلب کرده است. برای رسیدن به معرفت علمی بی‌شک باید تجربه اندوخت، تجربه‌ای که اگر نو نشود چون آبی را کد تنها می‌تواند لب‌تشنگان را زنده نگه دارد، اما نه آن‌ها را نشاط می‌بخشد و نه برای‌شان چراغ راه می‌شود. چه‌گونه می‌توان مبتلا به درد تکرار نشد؟ یکی از راه‌ها برای مبتلا نشدن به این درد، مطالعه است. چه‌گونه می‌توان به معلمی که مطالعه و خواندن را اولویت کار خود قرار نمی‌دهد، اعتماد کرد، به معلمی که هر سال با یک جزوه و یک روش تدریس به کلاسی می‌رود که دانش‌آموزانش تفاوت‌های فردی، خانوادگی و فرهنگی زیادی دارند؟ حال سوال این است شما به‌عنوان یک معلم چه قدر در روز مطالعه دارید، در هفته، در ماه و در سال چه‌طور؟!

در مجتمع فرهنگی آموزشی جوادالائمه رسم است که در طول سال از افراد صاحب‌نظر و اهل فرهنگ و ادب دعوت می‌شود تا مدیران و معلمان با اندیشه‌های مختلف در این حوزه آشنا کنند. در این شماره که اهم مطالب مربوط به حضور مهمانان در شش ماه گذشته است، در بخش اول (ویژه‌نامه درس پژوهی) مطالب، به حضور ارزشمند دکتر سرکارآرانی و تیم همراه ایشان و نوشته‌های معلمان اختصاص یافته و در بخش دوم مطالب به ترتیب قبل شامل نشست با حضور مهمانانی از جنس فرهنگ و ادب، گزارش، مقاله و ... است. جالب آن‌که هرچند مهمانان ما با سرفصل‌های متفاوت هبه‌های خود را برای ما به ارمغان آوردند اما وجه مشترک سخن آن‌ها ضرورت و اهمیت خواندن بود. امید است خوانندگان با خوانش دقیق و انتقادی خود از این محفل سهمی بگیرند، و ما را از نظرات خود بهره‌مند کنند.